

Arrest

nr. 289 532 van 30 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. LYS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 15 juni 2020. Op 24 juni 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 september 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 14 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn van etnische afkomst en soennitische moslim te zijn. Je bent afkomstig van het dorp Habib Kalai in de regio Qalajat, district Kot, provincie Nangarhar. Je deed landbouwwerk en zorgde voor jullie vee. Een zestal maanden voor je vertrek begon je naar school te gaan.

Strijders van ISKP (Islamitische Staat in de Provincie Khorasan, ook gekend onder de naam Daesh) kwamen vier of vijf jaar geleden naar je regio. In het begin waren ze minder streng, later begonnen ze meisjes te verkrachten, mensen te vermoorden en dreigden ze ermee de huizen van wie samenwerkte met de taliban in brand te steken. [H. H. K.], een belangrijke persoon van de overheid, en zijn broer [S. R.] zeiden tegen de maleks (dorpshoofden) van de regio dat mensen de regio moesten verdedigen en tegen ISKP moesten strijden. Zo werd acht maanden tot een jaar voor je vertrek elke familie in je regio verplicht om één persoon af te vaardigen voor deelname aan de revolutie. Wie niet deelnam mocht niet meer in Kot blijven wonen. Je vader wou aanvankelijk niet aansluiten, maar hij had geen keuze, dus sloot hij na een maand aan bij de revolutie. Hij werkte op een controlepost in het dorp Gikalai. Jij bracht eten naar je vader. Je paternale oom [W.] verving af en toe je vader op de controlepost zodat je vader wat tijd kon doorbrengen thuis.

Op een dag viel ISKP de controlepost waar je vader werkte aan. Je vader en een aantal andere personen die er werkten kwamen daarbij om het leven. ISKP nam controle over je dorp. Twee dagen na de dood van je vader kwamen strijders van ISKP naar je huis. Ze hadden een lijst met namen. Ze arresteerden je paternale oom, ze vroegen naar jou en keken in jullie huis op zoek naar jou. Jij was op dat moment op de landbouwgronden. Toen je thuiskwam vertelden je moeder en grootmoeder wat er gebeurd was. Je bleef daarna nog vier of vijf dagen thuis, vervolgens verbleef je vier dagen bij je maternale oom. Je oom regelde je vertrek uit Afghanistan. Je verliet Afghanistan ongeveer drie jaar geleden en reisde illegaal via Pakistan en Iran naar Turkije, waar je 11 maanden verbleef. Toen je in Turkije was, kwamen leden van ISKP bij jou thuis vragen naar jou, maar je grootmoeder deed alsof ze niet wist waar je was en ze gingen weg. Je reisde verder richting België, waar je op 15 juni 2020 aankwam en op 24 juni een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vermoord te worden door ISKP. Je legde geen documenten neer ter ondersteuning van je verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na onderzoek van de door jou ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat jou niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. Je bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door ISKP. Je slaagde er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Zo is het weinig aannemelijk dat ISKP enerzijds op zoek was naar jou maar anderzijds nauwelijks stappen zetten om jou te vinden, ondanks het feit dat ze tot voor kort de controle hadden over je dorp (CGVS, p. 18). Je verklaarde dat leden van ISKP naar je huis kwamen, je paternale oom [W. K.] arresteerden en naar jou vroegen met de bedoeling jou te arresteren (CGVS, p. 16). Twee van hen gingen toen binnen in jullie huis om jou te zoeken, maar ze vonden je niet omdat je op de

landbouwgronden in het dorp was (CGVS, p. 15-16). Hoewel je daarna nog vier tot vijf dagen thuis verbleef, is niemand van ISKP toen naar je huis gekomen. Ook daarna, toen je bij je maternale oom verbleef, is ISKP niet meer bij jou thuis geweest. Na je vertrek is ISKP slechts één keer bij jou thuis geweest om naar jou te vragen (CGVS, p. 16). Je grootmoeder deed alsof ze niet wist waar je was, waarna de leden van ISKP gewoon weggingen (CGVS, p. 16). Het is echter geenszins aannemelijk dat ISKP jou zou willen arresteren en tegelijk nauwelijks inspanning deed om jou te zoeken en zelfs niet je huis doorzocht toen je grootmoeder zei dat ze niet wist waar je was. Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, je bent immers nog minderjarig, kan jouw jonge leeftijd de weinig aannemelijke beschrijving van je vluchtmotieven niet vergoelijken.

Voorts blijkt uit je verklaringen dat jij na de arrestatie van je oom en de zoektocht van ISKP naar jou bij jou thuis nog vier tot vijf dagen thuis verbleef (CGVS, p. 16). Dat je familie jou nog een aantal dagen thuis liet verblijven tast de geloofwaardigheid van je bewering gezocht te worden door ISKP ernstig aan. Als ISKP jou effectief wou arresteren is het immers geenszins aannemelijk dat je familie het risico zou nemen om jou nog thuis te laten verblijven nadat ISKP daar op zoek was gegaan naar jou en je oom gearresteerd had, en dit nauwelijks enkele dagen nadat ISKP je vader gedood had.

Je onwetendheid over het lot van personen die eten brachten naar collega's van je vader tast de geloofwaardigheid van je terugkeervrees verder aan (CGVS, p. 16-17). Je verklaarde immers dat jij op de lijst van ISKP stond omdat je eten bracht naar je vader (CGVS, p. 17). Als jij om die reden gezocht werd door ISKP, kan verwacht worden dat personen die eten brachten naar je vaders collega's ook gezocht werden en eventueel repercussies ondergingen. Dat je helemaal niets weet over het lot van dergelijke personen en familieleden van je vaders collega's is dan ook opmerkelijk.

Voorts dient opgemerkt te worden dat ISKP intussen niet meer de controle heeft over je dorp en dat leden van ISKP weggelopen zijn naar de bergen (CGVS, p. 13). Dat ISKP hier en daar actief is en op elk moment kan terugkomen volstaat geenszins om een persoonlijke vrees voor vervolging in jouw hoofde aannemelijk te maken (CGVS, p. 17). Gezien het al niet aannemelijk is dat ISKP op zoek was naar jou toen ze de controle hadden in je regio (zie supra), volstaat jouw louter hypothetische veronderstelling geenszins om een actuele persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen.

Er kan voorts ook niet geconcludeerd worden dat de taliban jou zouden vervolgen omwille van je vaders activiteiten, een element dat overigens enkel door jouw advocaat werd aangehaald en niet door jouzelf (CGVS, p. 20). Het CGVS trekt niet in twijfel dat je vader gedurende korte tijd deelnam aan de revolte georganiseerd door de overheid tegen ISKP. Er zijn echter geen aanwijzingen dat jij omwille van de vroegere activiteiten van je vader, die intussen overleden is, een risico op vervolging door de taliban zou lopen. Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat je vader nooit tegen de taliban gestreden heeft en dat de revolte louter gericht was tegen ISKP (CGVS, p. 9, 11, 13). Zoals blijkt uit onderstaande informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan staat ISKP geenszins aan de zijde van de taliban, in tegendeel, beide groeperingen bestrijden elkaar (zie infra). Bovendien blijkt uit je verklaringen dat je vader gedwongen werd om deel te nemen aan de revolte, net zoals andere mannen in je dorp en regio, en dat hij en je familieleden nooit politiek actief geweest zijn, op andere manieren met de overheid samengewerkt hebben tegen een bepaalde groepering of een bepaalde zijde in het conflict gesteund hebben (CGVS, p. 8, 11, 13, 14). Jijzelf bent ook nooit actief geweest voor of tegen de overheid, ISKP of de taliban en je bent nooit betrokken geweest bij de revolte (CGVS, p. 11). Het enige wat jij deed was eten brengen naar je vader (CGVS, p. 11). Het CGVS merkt voorts op dat je familie nog steeds in je dorp woont en dat ze het goed stellen (CGVS, p. 4, 9). Het CGVS beschikt voorts niet over objectieve informatie waaruit zou blijken dat familieleden van personen die een aantal jaar geleden gedwongen deelnamen aan dergelijke lokale revoltes van de overheid tegen ISKP heden omwille daarvan vervolgd worden door de taliban. Gezien het geheel van deze opmerkingen dient geconcludeerd te worden dat niets erop wijst dat jij een actueel risico op vervolging door de taliban zou lopen omwille van je overleden vaders gedwongen deelname aan een door de overheid georganiseerde revolte tegen ISKP.

Je legde voorts geen enkel document neer ter staving van je relaas.

Aldus heb je niet aannemelijk gemaakt dat jouw relaas en jouw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kan je evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat je in geval van een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) van de vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus,

maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn

aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade

kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel. Ze meent ook dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

2.2. De verzoekende partij voert als eerste aan dat er een gebrek is aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan. Ze verwijst naar verschillende rapporten en arresten waarmee ze wil aantonen dat het omwille van een gebrek aan voldoende informatie momenteel niet mogelijk is om met de vereiste mate van zekerheid te kunnen vaststellen dat een Afghaanse asielzoeker geen internationale bescherming zou behoeven.

2.3. Ze wenst te volharden in haar verklaringen over haar vluchtrelaas en de vervolgingsvrees waarvoor ze haar land van herkomst heeft ontvlucht. Ze merkt op dat de beoordeling van haar verklaringen op te subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, zonder dat de commissaris-generaal doorslaggevende tegenstrijdigheden heeft vastgesteld. Bijgevolg meent ze dat de geloofwaardigheidsbeoordeling van de

commissaris-generaal sterk dient genuanceerd te worden in het licht van haar uitgebreide verklaringen, de algemene context en haar leeftijd. Ze is immers op veertienjarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken, waardoor het niet geheel abnormaal is dat ze van een aantal dingen slechts een beperkte kennis heeft. De commissaris-generaal houdt geen rekening met haar zeer jonge leeftijd, culturele achtergrond en bijzondere traject als persoonlijke omstandigheden. Ze meent dat de commissaris-generaal de lat te hoog heeft gelegd en verwachtingen heeft gecreëerd aan dewelke ze, omwille van haar specifieke profiel, niet kan voldoen. Ze wijst in dit verband op een verschillende socio-culturele achtergrond en haar jeugdigheid als extra kwetsbaar element. Daarnaast wenst ze te benadrukken dat ze een zeer beperkte, louter religieuze scholing heeft genoten.

Ze meent bovendien dat de commissaris-generaal, die uitdrukkelijk niet in twijfel trekt dat haar vader gedurende een bepaalde tijd heeft deelgenomen aan het door de overheid georganiseerde gewapend verzet tegen ISKP, onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de risico's in dat verband in de context van de huidige situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban. Ze meent dat de commissaris-generaal met een dergelijke motivering nalaat te onderzoeken wat de risico's concreet inhouden voor deze personen, te meer nu deze met deze strijd geassocieerd kunnen worden met steun voor de voormalige Afgaanse regering, wat in de huidige context toch een belangrijke indicatie is van een mogelijk risico voor vervolging. De commissaris-generaal heeft nagelaten de situatie te beoordelen gelet op de gewijzigde omstandigheden in Afghanistan. Hij heeft het verzoek om internationale bescherming op geen enkele wijze beoordeeld in functie van de recente gebeurtenissen in Afghanistan, die van groot belang zijn in het kader van beoordeling van haar nood aan bescherming. De commissaris-generaal heeft de beschermingsnood op geen enkele manier op individuele wijze beoordeeld, nu er met geen woord gerept wordt over de gewijzigde situatie in het licht van haar persoonlijke situatie. De verzoekende partij betoogt dat het op basis van de tot dusver beschikbare landeninformatie, wel degelijk mogelijk was om in haar hoofde een nood aan internationale bescherming in de zin van het vluchtelingenverdrag vast te stellen, met name daar ze in geval van terugkeer als verwesterd dreigt beschouwd te worden. De verzoekende partij benadrukt dat ze slechts veertien jaar was op het moment van haar vertrek uit Afghanistan. Na een traject van bijna twee jaar, doorheen verschillende Europese landen, als niet-begeleide minderjarige, en na meerdere keren geconfronteerd te zijn geweest met ernstige en traumatische mishandelingen op dit traject, is ze in België aangekomen op net-geen zestienjarige leeftijd. Ondertussen is ze slechts zeventien jaar, is ze meer dan drie en een half jaar weg uit Afghanistan en verblijft ze sinds bijna twee jaar in België. Omwille van haar verblijf in Europa kan er ook in haar hoofde sprake zijn van een toegeschreven verwestering. De al dan niet onbewuste aanpassing van de Westerse cultuur zal het voor haar niet alleen bijzonder moeilijk maken om te aarden in het Afghanistan van vandaag, dat volledig onder het bewind van de taliban is gekomen, maar zal ook bepaalde risico's inhouden in geval van terugkeer om door de lokale, Afgaanse gemeenschap en de taliban, als *de facto*-regering, als verwesterd beschouwd te worden.

De verzoekende partij verwijst vervolgens naar verschillende rapporten en arresten waarmee ze het begrip 'verwestering' en 'gepercipieerde verwestering' wil duiden en definiëren. Ze zet de verschillende factoren uiteen die kunnen leiden tot verwestering of gepercipieerde verwestering. Vooral Afghanen die op jongere leeftijd naar Europa zijn gekomen, zoals haar, lijken gevoeliger te zijn voor gedragswijzigingen en lopen meer risico als gevolg hiervan op te vallen in geval van terugkeer naar een land en een maatschappij waar ze geen voeling meer mee hebben, zeker tegen de achtergrond van de huidige situatie na de installatie van de talibanregering. Daarbovenop wordt vastgesteld dat hoe langer men in het buitenland geweest is, hoe meer afstand men genomen heeft van de traditionele, conservatieve-religieuze Afgaanse levensstijl en hoe moeilijker het is om veranderingen in gedrag en uiterlijk te verbergen of aan te passen en dus hoe waarschijnlijker het is dat men als 'verwesterd' beschouwd wordt door derden. In haar geval moet worden opgemerkt dat ze Afghanistan meer dan 3,5 jaar geleden heeft verlaten als niet-begeleide minderjarige en dat ze sedert bijna twee jaar in België woont. Ze is nog steeds minderjarig en kan er gesteld worden dat er tijdens haar verblijf in België een cruciale periode in haar persoonlijke, socio-culturele en emotionele ontwikkeling heeft beleefd als zeer jonge minderjarige, gescheiden van haar ouders en andere familieleden. Sinds haar verblijf in België legt ze zich niet meer volledig toe op de belijdenis van haar geloof en houdt ze zich evenmin aan de strikte religieuze voorschriften. Zo neemt ze niet volledig deel aan de ramadan, gaat ze regelmatig uit met vrienden en drinkt ze bij deze gelegenheden vaak alcohol.

Ze wenst te herhalen dat het hierbij niet zo zeer van belang is of zij zichzelf 'westers' voelt of zich 'verwesterd' beschouwt maar wel hoe zij door de traditionele Afgaanse maatschappij zal worden gepercipieerd na haar jarenlange verblijf buiten Afghanistan en in Europa. Er moet volgens haar ook rekening worden gehouden met het feit dat de taliban er een zeer traditionele, religieuze en strikte

levensvisie op nahouden. Reeds voor de machtsovername door de taliban was er een groot risico om gepercipieerd te worden als verwesterd in geval van terugkeer uit het Westen. Nu de taliban de macht hebben overgenomen in Afghanistan moet de impact hiervan op het risico wegens toegeschreven verwestering en het leven onder het talibanbewind opnieuw beoordeeld worden. De taliban controleren sinds de overname van de macht het hele Afghaanse grondgebied. Bijgevolg is het risico op toegeschreven verwestering sterk toegenomen onder dit talibanbewind. Dit geldt des te meer voor Afghanen die afkomstig zijn van rurale gebieden en niet van een stad, zoals zij, waarvan men kan aannemen dat men er nog minder gewend is aan een liberale Westerse levensstijl zoals zij heeft aangeleerd. Er kan dan ook vermoed worden dat zeker deze gebieden onder controle van een lokale afdeling van de taliban, nog sterker onderhevig zijn aan een strikte toepassing van de extreem-conservatieve shariaregels. Dit gaat gepaard met het feit dat de meerderheid van de lokale bevolking doordrongen is van deze extreem conservatieve ideeën, die met name verspreid worden via de lokale madrassa's en moskeeën, evenals van de visie op uit het Westen teruggekeerde Afghanen zoals zij, die er een potentieel groter risico lopen dan iemand die zou terugkeren naar een grote stad. De commissaris-generaal betwist niet dat ze afkomstig is van ruraal, conservatief gebied waar ISKP jarenlang de plak heeft gezwaaid, zoals de commissaris-generaal erkent in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal betwist evenmin dat ze afstamt van een familie landbouwers, wiens dagelijkse activiteiten bestaan uit het onderhouden van de velden, zaaïen, oogsten en het verzorgen van het bestand. Haar vader heeft deelgenomen aan de door de voormalige Afghaanse regering georganiseerde gewapende opstand tegen ISKP, wat door de commissaris-generaal niet wordt betwist. Hierdoor moet met dit element ook rekening worden gehouden bij de beoordeling van haar profiel, als zijnde afkomstig van een familie die de voormalige overheid gesteund heeft of aan de kant stond van die overheid toen de taliban nog niet volledig aan de macht waren. Bijgevolg kan redelijkerwijze aanvaard worden dat het niet geheel onwaarschijnlijk is dat vrije, Westerse waarden in haar regio van herkomst nog meer afsteken tegen het strikt religieus-conservatieve gedachtegoed dat in zo'n lokale gemeenschap de norm is, zeker na de volledige overname van de macht door de islamitische taliban. Er kan dus worden aangenomen dat ze, na een verblijf van een significant lange periode in België op dergelijke jonge leeftijd, op voldoende ingrijpende wijze geconformeerd is aan de Westerse, liberale en vrije levensstijl en sociale voorschriften, waardoor ze in het geval van terugkeer naar Afghanistan riskeert als verwesterd beschouwd te worden.

2.4. Ze voert verder aan dat uit onderzoek blijkt dat een langdurig verblijf in een Westers land voldoende aanleiding kan geven om als verwesterd beschouwd te worden en als gevolg hiervan vervolgd. Ze vreest vervolging zowel op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie als omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep als gevolg van een toegeschreven, gepercipieerde dan wel daadwerkelijke mate van verwestering. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten om haar stelling te onderbouwen. Daarnaast riskeren zij eveneens geconfronteerd te worden met een ernstig wantrouwen door de gemeenschap, met stigmatisering, discriminatie en sociale en familiale uitsluiting tot gevolg. Hierdoor dreigen Afghanen die terugkeren uit het Westen in een situatie van extreme materiële deprivatie te belanden, die hen niet in staat stelt een menswaardig leven te leiden, waardoor aan de minimumgrens van ernst van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet is voldaan. Om deze stelling te onderbouwen verwijst ze naar en citeert ze uit verschillende rapporten en krantenartikelen.

2.5. De taliban zullen in het geval van haar terugkeer onvermijdelijk te weten komen dat ze in het Westen heeft verbleven. Ze verliet Afghanistan zonder dat ze een Afghaans paspoort had op dat moment. Indien ze nu terug dient te reizen naar Afghanistan zal dit ofwel met een Afghaans paspoort zijn dat afgeleverd werd door de ambassade in Brussel ofwel met een *laissez-passer*, hetgeen volgens haar hoe dan ook haar verblijf in het Westen verraadt. Indien ze met het vliegtuig reist, zal haar vliegtuigticket ook een indicatie zijn van haar verblijf in het Westen. Bij aankomst in de door de taliban gecontroleerde luchthaven in Kabul, is het eenvoudig voor de feitelijke autoriteiten om haar herkomst te achterhalen. Indien ze over het land zou reizen kunnen de stempels in haar paspoort of *laissez-passer* roet in het eten gooien en dreigt ze bij de checkpoints aan een controle onderworpen te worden. Daar komt dan ook nog bij dat ze niet één controle van de taliban zal moeten passeren, maar verschillende, zowel op de luchthaven als tijdens haar verdere reis naar haar regio van herkomst. Hierdoor loopt ze extra risico om opgemerkt te worden door de taliban, te meer in het geval van een identiteitscontrole of een eenvoudige ondervraging waarmee ontdekt kan worden dat ze in het Westen verbleven heeft.

2.6. Ze verwijst verder naar een arrest van de Raad en stelt dat hieruit blijkt dat zowel het profiel als de objectieve landeninformatie en de elementen die wijzen op een mate van verwestering een grondig individueel onderzoek door de commissaris-generaal vereisen, waarbij het aangewezen is om de

verzoeker om internationale bescherming te horen om te onderzoeken of er mogelijks elementen zijn die kunnen wijzen op verwestering. *In casu* stelt ze dat ze niet gehoord is over deze elementen in het licht van de gewijzigde situatie. Dat ze zelf deze elementen had moeten aanreiken is, in de context van de sterk gewijzigde omstandigheden in Afghanistan, een ernstige miskening van de medewerkings- en van de onderzoeksplicht van de commissaris-generaal. Ze meent dat uit de hierboven bijgevoegde informatie duidelijk kan worden afgeleid dat er daadwerkelijk voldoende redenen zijn om aan te nemen dat er in haar hoofde sprake is van een gegronde vervolgingsvrees in het geval van terugkeer en dat ze een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

2.7. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten en krantenartikelen die een beeld schetsen van de humanitaire, economische en gezondheidssituatie in Afghanistan. Er kan volgens haar worden aangenomen dat de huidige *de facto*-regering van de taliban door diens machtsovername en diens gedragingen rechtstreeks aan de basis ligt van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie. Om de nood aan bescherming van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet op haar toe te passen, met name of ze zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij ze niet in haar elementaire levensbehoeften zal kunnen voorzien, is naast de algemene situatie, ook haar individueel profiel en haar situatie voor haar vertrek uit Afghanistan van belang. Ze benadrukt dat de commissaris-generaal niet betwist dat ze als niet-begeleide minderjarige op veertienjarige leeftijd gevlucht is en afkomstig is uit ruraal, plattelandsgebied, gelegen in de provincie Nangarhar, dat gedurende lange periode onder controle heeft gestaan van de Afghaanse tak van Daesh (ISKP) en waar historisch gezien veel gewelddadige conflicten hebben plaatsgevonden, waaraan ook haar vader heeft deelgenomen in een georganiseerde revolutie tegen ISKP. Gedurende het gehele persoonlijk onderhoud heeft ze bovendien voldoende blijk gegeven van een uitstekende en gedetailleerde kennis van haar regio van herkomst. Daarom staat dit ook niet ter discussie in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal betwist evenmin dat haar vader, als kostwinner van het gezin, is overleden. Dit is een bijkomende factor om te besluiten dat ze in het geval van terugkeer in een situatie van extreme armoede dreigt terecht te komen. Met de bovenstaande vaststellingen in verband met haar profiel als jonge, uit een rurale regio afkomstige Afghaan die zonder enige familiale begeleiding op zeer jonge, minderjarige leeftijd naar Europa is gevlucht en het risico dat ze loopt in het geval van terugkeer op basis van een verwesterd profiel, dient rekening gehouden te worden bij de beoordeling van de beschermingsnood in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie voldoet aan de drempel van artikel 3 van het EVRM en dreigt haar in geval van terugkeer in een situatie van extreme armoede te doen belanden, waarbij ze niet meer in staat zal zijn om in haar meest elementaire levensbehoeften te voorzien zoals voedsel en hygiëne. Omwille van al deze redenen komt ze in aanmerking voor de internationale beschermingsstatus.

2.8. De verzoekende partij verwijst hierna naar een arrest van de Raad waarmee ze wil aantonen dat er op heden niet genoeg informatie beschikbaar is over de veiligheidssituatie in Afghanistan en dat de beslissing van de commissaris-generaal in principe moet vernietigd worden. Ze wil hier verder nog benadrukken dat haar herkomst uit de provincie Nangarhar niet wordt betwist door de commissaris-generaal.

2.9. De verzoekende partij vraagt om in hoofddorde om de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal teneinde het verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.10. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende rapporten, krantenartikelen en arresten:

- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", februari 2022;
- CGVS, "*De opschorting van de beoordeling van de status van subsidiaire bescherming is niet langer van toepassing*", 2 maart 2022;
- UK Home Office, "*Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*", februari 2022;
- UNHCR, "*Eligibility Guidelines for Assessing the Internatinoal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan*", 30 augustus 2018;
- OSAR, "*Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»*", 26 maart 2021;

- Friederike Stahlmann, *"Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans"*, Diakonie Deutschland, juni 2021;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"*, november 2021;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul"*, augustus 2017;
- ASYLOS, *"Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over"*, november 2021;
- Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *"Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk"*;
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, *"Deportation Stigma and Re-migration"*, Journal of Ethnic and Migration Studies 2015;
- Refugee Support Network, *"After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan"*, april 2016;
- NANSEN, *"Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw"*, 2020;
- EASO *"Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms"*, December 2017;
- International Rescue Committee, *"Crisis in Afghanistan: Unprecedented hunger after the conflict"*, 7 januari 2022;
- New York Times, *"Over a Million Flee as Afghanistan's Economy Collapses"*, 2 februari 2022;
- ToloNews, *"IRC Urges World to not Neglect Afghanistan Amid Ukraine Conflict"*, 3 maart 2022;
- EUAA, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"*, november 2021;
- OSAR, *"Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR"*, 31 oktober 2021;
- TOLONews, *"Afghans with Legal Documents Can Travel: Mujahid"*, 1 maart 2022;
- Europees Parlement, *"Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan"*, 2021;
- Al Jazeera, *"In Pictures: Taliban fighters man Afghanistan's urban checkpoints"*, 9 december 2021;
- Freedom House, *"Freedom in the World 2022 – Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- *"Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, Situation of Human Rights in Afghanistan"*, 28 februari 2022;
- TOLONews, *"Kabul Residents Panicked by House-to-House Searches"*, 25 februari 2022;
- Al Jazeera, *"Taliban conducting house-to-house sweep across Afghan capital"*, 27 februari 2022;
- Amnesty International, *"Afghanistan: Taliban Must Immediately Stop Arbitrary Arrests of Journalists, Civil Society Activists, Former Government Officials and Those Who Dissent"*, 21 maart 2022;
- TOLONews, *"Amnesty Voices Concerns Over Human Rights Violations"*, 21 maart 2022;
- UK Home Office, *"Country Policy and information note, security situation Afghanistan"*, februari 2022;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note"*, november 2021;
- Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 30 oktober 2019, nr. 228.243;
- UN Security Council, Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011), 17 juni 2011;
- Pajhwok Afghan News, *"Iran rules out recognising Taliban govt"*, 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Too early to recognise Taliban govt, says Russia"*, 2 februari 2022;
- TOLONews, *"West: No US Decision Yet on Recognition"*, 1 maart 2022;
- VN-Veiligheidsraad, *"Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988"*, 17 december 2021;
- Inter Press Service, *"In Afghanistan kan honger straks meer slachtoffers maken dan 20 jaar oorlog"*, 16 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Millions of Afghans face acute poverty: Guterres"*, 16 januari 2022;
- International Rescue Committee, *"IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global 'System Failure' fueling crises and driving record levels of humanitarian need"*;
- World Food Programme, *"'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan"*, 25 januari 2022;
- TOLONews, *"WFP Calls for More Funds for Afghan Relief"*, 7 maart 2022;
- WFP, *"Afghanistan Emergency"*, geraadpleegd op: 5 april 2022;
- WFP, *"WFP Afghanistan Situation Report"*, 1 april 2022;
- UNICEF, *"One million children at risk of dying from starvation in Afghanistan within weeks – UNICEF"*, 2 december 2021;
- Save the Children, *"Afghanistan: desperate mother agreed to sell her unborn baby as debt-ridden families are pushed to crisis point"*, 18 maart 2022;
- NPR, *"Parents selling children shows desperation in Afghanistan"*, 31 december 2021;
- ToloNEWS, *"UNICEF Raises 15% of \$2 Billion Goal for Afghan Children"*, 4 maart 2022;

- OCHA, "Afghanistan: Humanitarian Response Plan | Humanitarian Programme Cycle 2022", januari 2022;
- UNAMA, "Humanitarian Donors Urged to Step up Again for Afghanistan", 31 maart 2022;
- Foreign Policy, "World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact", 1 april 2022;
- UN News, "Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever", 11 januari 2022;
- International Rescue Committee, "Afghans forced to extreme measures to survive unprecedented economic freefall; IRC calls for bold commitments at tomorrow's pledging conference", 30 maart 2022;
- TOLONews, "Over 24M Afghans in Dire Need of Humanitarian Aid: ICRC", 23 februari 2022;
- Reuters, "More Afghans going hungry, fewer jobs available -World Bank", 15 maart 2022;
- Save the Children, "Millions of Afghan children fight hunger, disease and exploitation as donors meet to determine their fate", 30 maart 2022;
- Human Rights Watch, "Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis", 17 maart 2022;
- TOLONews, "Afghanistan Faces 'Tsunami of Hunger': SIGAR", 3 februari 2022;
- TOLONews, "Citizens Complain of Food Prices as Ramadan Arrives", 2 april 2022;
- Save the Children, "Afghanistan Crisis | Save the Children's Response in Afghanistan | March Update", 17 maart 2022;
- TOLONews, "Geneva Call: Intl Aid Alone Will Not Stop Afghan Crisis", 19 februari 2022;
- TOLONews, "4M Afghan Children Face Malnutrition in 2022: UN Delegation", 26 februari 2022;
- Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 31 maart 2022, nr. 270.813;
- Pahjwok Afghan News, "Biden's order on Afghanistan's capital draws reactions", 12 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, "Unfreeze Afghanistan's reserves: Guterres", 14 januari 2022;
- Human Rights Watch, "Biden Seeks to Seize Afghanistan's Assets", 11 februari 2022;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis | Questions and Answers on Human Costs of Sanctions, Banking Restrictions", 1 maart 2022;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Hunger Crisis Has Economic Roots", 1 maart 2022;
- Pajjhwok Afghan News, "Iran ready to help India send aid to Afghanistan", 10 januari 2022;
- Pajjhwok Afghan News, "EU launches €268.3m projects in support of Afghans", 19 januari 2022;
- Pajjhwok Afghan News, "Khan seeks urgent humanitarian relief for Afghans", 23 januari 2022;
- TOLONews, "OIC Meeting Participants Call for Support of Afghanistan", 22 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, "Unfreeze Afghan assets, Punjab governor asks US", 29 december 2021;
- UN News, Afghanistan: "UN launches largest single country aid appeal ever", 11 januari 2022;
- Pahjwok Afghan News, "UN launches over \$5b aid appeal for Afghanistan", 11 januari 2022;
- The British and Irish Agencies Afghanistan Group, "Donor summit co-hosted by UK for Afghanistan humanitarian crisis falls \$2billion short of target - NGO umbrella group reacts", 1 april 2022;
- Islamic Relief, "Millions of lives at risk as Afghanistan donor conference falls short", 31 maart 2022;
- Pahjwok Afghan News, "Unfreeze Afghanistan's assets, lawmakers ask Biden", 22 januari 2022;
- Pahjwok Afghan News, "Japan urged to cooperate in assets unfreezing", 25 januari 2022;
- TOLONews, "Khan, Xi Call for Release of Afghan Bank Assets", 7 februari 2022;
- TOLONews, "Protesters Call for Release of Frozen Bank Assets", 26 januari 2022;
- TOLONews, "Biden Order Splits Frozen Assets, Half to Aid Afghans, Relief", 12 februari 2022;
- TOLONews, "Islamic Emirate Might 'Change Policy' Toward US If Funds Withheld", 15 februari 2022;
- TOLONews, "Afghans Protest In Kabul Over Biden's Decision on Frozen Assets", 15 februari 2022;
- TOLONews, "Decision on Assets 'Blatant Theft': Kabul Professors", 19 februari 2022;
- Pahjwok Afghan News, "US pledges \$308m more in humanitarian aid to Afghanistan", 12 januari 2022;
- Pajjhwok Afghan News, "UK pledges \$133m in emergency funds to Afghanistan", 29 januari 2022;
- Human Rights Watch, "Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis", 17 maart 2022;
- TOLONews, "UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP", 4 februari 2022;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis | Questions and Answers on Human Costs of Sanctions, Banking Restrictions", 1 maart 2022;
- Pajjhwok Afghan News, "US, European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban", 28 januari 2022;
- UNAMA, "Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council", 2 maart 2022;
- TOLONews, "Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized", 19 maart 2022;
- TOLONews, "250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul", 5 maart 2022;
- TOLONews, "Aid Will Be Wasted If Not Directly Received by Needy: Sopko", 29 januari 2022;
- TOLONews, "Lacking Funds, WFP May Halt Afghan Operations", 27 maart 2022;
- TOLONews, "NRC Warns of Millions at Risk Due to Economic Measures", 27 januari 2022;
- Pahjwok Afghan News, "US pledges \$308m more in humanitarian aid to Afghanistan", 12 januari 2022;

- Pajhwok Afghan News, “*IEA’s half year: Achievements, opportunities and challenges*”, 17 februari 2022;
- ICRC, “*Afghanistan : les investissements internationaux sont indispensables pour soulager des hôpitaux et un personnel médical à bout de souffle*”, 31 maart 2022;
- ICRC, “*Il faut agir sans attendre pour sauver des millions de vies en Afghanistan*”, 25 februari 2022;
- TOLONews, “*ICRC to Pay Salaries of 10,000 Afghan Health Workers*”, 22 februari 2022;
- TOLONews, “*Public Works Employees Hold Protest Over Unpaid Salaries*”, 27 februari 2022;
- TOLONews, “*8 Health Workers in Vaccination Campaign Killed in Takhar, Kunduz*”, 24 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*UN slams killing of polio vaccinators, suspends drive*”, 26 februari 2022;
- TOLONews, “*Armed Men Steal Equipment From Kabul Health Center*”, 21 februari 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General*”;
- TOLONews, “*Afghanistan’s Health System ‘Seriously Under Threat’*”, WHO, 25 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*Blinken to Taliban: Reform policies for recognition*”, 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, “*Recognition of women’s rights a condition for Afghan govt: UN*”, 30 januari 2022;
- De Standaard, “*Taliban breken belofte: meisjes mogen dan toch niet naar school*”, 23 maart 2022;
- “*Outcry Raised as Afghan Girls Over Grade 6 Barred From School*”, 23 maart 2022;
- UNAMA, “*Statement by the Secretary-General – On Afghanistan*”, 23 maart 2022;
- TOLONews, “*US: School Decision Will Affect Kabul’s Bid for Legitimacy*”, 25 maart 2022;
- Foreign Policy, “*World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact*”, 1 april 2022.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 20 maart 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- EUAA, “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan, “*Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan, “*Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022;
- EASO, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA, “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO, “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat ze is verwesterd of als verwesterd zal worden beschouwd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Ze voert hiervoor aan dat ze op veertienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en al meer dan 3,5 jaar uit Afghanistan weg is, in België op zestienjarige leeftijd is aangekomen en al meer dan twee jaar in België verblijft, zich niet meer toelegt op de belijdenis van haar geloof en zich niet meer houdt aan de strikte religieuze voorschriften, ze vriendinnen heeft en regelmatig uitgaat met vrienden, vaak alcohol drinkt en afkomstig is van een ruraal conservatief gebied waar ISKP jarenlang de plak heeft gezwaaid. Ze stelt bovendien dat ze niet is gehoord over deze elementen door de commissaris-generaal die in haar hoofde kunnen wijzen op verwestering en dat de commissaris-generaal hier geen enkel onderzoek naar heeft gevoerd.

6.2. Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het van belang zicht te krijgen op de huidige ‘geldende normen’ in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekende partij haar profiel en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25

e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken. (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde

periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een geïntegreerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus worden de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijgetreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

6.3. Het wordt niet betwist door de commissaris-generaal dat de verzoekende partij is geboren op 1 juli 2004. Aldus is de verzoekende partij op heden bijna negentien jaar oud. Uit haar verklaringen blijkt dat ze Afghanistan heeft verlaten in het jaar 2018. Op het moment van haar vertrek was de verzoekende partij dus veertien jaar oud. Ze verklaart België te zijn binnengekomen op 15 juni 2020, waar ze op 24 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De verzoekende partij bevindt zich dus al ongeveer vijf jaar buiten Afghanistan.

De machtsovername door de taliban in augustus 2021 is onmiskenbaar een nieuw feit dat heden aan de orde is. Deze machtsovername is gebeurd voordat de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft genomen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal in het licht van deze machtsovername een geactualiseerde beoordeling heeft gemaakt van de algemene situatie in Afghanistan en de eventuele daaruit voortvloeiende nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een louter evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. De verzoekende partij moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een *de facto*-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan dit gebeuren middels een nieuw persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Zoals hoger aangehaald werd de verzoekende partij kort na de val de Afgaanse regering in Kabul gehoord. Na een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij op het ogenblik van het gehoor geen elementen naar voor brengt waarmee ze *in concreto* aantoonde dat ze nood heeft aan internationale bescherming omwille van een verblijf in het buitenland of (gepercipieerde) verwestering. Op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud dat op 1 september 2021 plaatsvond was de verzoekende partij net zeventien jaar oud. De commissaris-generaal stelt tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid vragen over haar plaats van herkomst, vluchtrelaas en reisweg. Hij vraagt echter op geen enkel moment naar het in haar hoofde aanwezig zijn van de bovenvermelde risicobepalende omstandigheden die erop zouden kunnen wijzen dat de verzoekende partij met vervolging zou kunnen worden geconfronteerd omwille van haar verblijf in het buitenland of haar (gepercipieerde) verwestering. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal niet over de nood aan internationale bescherming in hoofde van de verzoekende partij omwille van haar verblijf in Europa. Deze handelwijze van de commissaris-generaal ontnemt op zich niet de mogelijkheid om haar verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, daartoe individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers kan de verzoekende partij dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting.

Zoals reeds aangestipt in punt 4, is de Raad er immers toe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 1° en 39/76, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleefde die hij zelf niet kan herstellen, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan

komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

Tijdens de terechtzitting stelt de commissaris-generaal wel dat de verzoekende partij geen concrete elementen aanvoert met betrekking tot haar verwestering en zich slechts beperkt tot het verwijzen naar algemene landeninformatie. Bovendien is het onvoldoende om louter met de duur van het verblijf rekening te houden bij een (toegeschreven) verwestering. Deze argumentatie van de commissaris-generaal kan echter niet worden gevolgd. In het verzoekschrift betoogt de verzoekende partij immers dat ze zich niet meer toelegt op de belijdenis van haar geloof, zich niet meer houdt aan de strikte religieuze voorschriften, ze vriendinnen heeft, regelmatig uitgaat met vrienden en vaak alcohol drinkt. Ter terechtzitting worden deze elementen herhaald. Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij ondertussen een deel van haar jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in België heeft doorgebracht. Haar jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en bij aankomst in België maakt dat zij erg beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken kan hebben eigen gemaakt. Dit werd niet nader bevraagd en onderzocht door de commissaris-generaal.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie, zoals reeds aangehaald, dat de houding ten opzichte van westerse normen in Afghanistan kan verschillen naargelang de regio en dat in de EUAA "*Country Guidance*" in algemene termen gesteld wordt dat bepaalde onderdelen van de samenleving, met name in rurale en conservatieve gebieden, gekant zijn tegen westerse denkbbeelden en inzichten (EUAA, *Country Guidance*, p. 80). De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij wordt niet betwist, evenmin als haar herkomst uit het dorp Habib Kalai gelegen in het district Kot van de provincie Nangarhar. Uit de door de commissaris-generaal bijgevoegde landeninformatie blijkt dat er in deze provincie een verhoogde aanwezigheid is van terreurorganisatie ISKP. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische organisatie die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt. ISKP is traditioneel sterk aanwezig in het oosten van Afghanistan, in het bijzonder in de provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. Verder zijn er ook buitenlandse gewapende groeperingen in de provincie Nangarhar aanwezig zoals Tehrik-i Taliban Pakistan, inclusief een aantal splintergroepen. Deze organisaties opereren onder de paraplu van de taliban (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p.156 – p.162, p.160; EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023, p. 13).

Gelet op het gegeven dat de verzoekende partij zeer kort na de machtsovername door de taliban gehoord werd, zij op dat moment minderjarig was, reeds vijf jaar geleden op veertienjarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken is en gelet op het gegeven dat zij in het verzoekschrift elementen bijbrengt die een begin van aanwijzing bevatten over de invloed die de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021 op haar eigen persoonlijke situatie heeft gehad en die een impact zouden kunnen hebben op de besluitvorming, is de Raad van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt. Daarbij moet de verzoekende partij de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van de ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien nodig kan dit middels een nieuw gehoor gebeuren.

6.4. Het voorgaande in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze, cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen. In de actuele stand zaken en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, ontbreekt de mogelijkheid om deze beoordeling zelf op grondige wijze te kunnen maken. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, mede gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 maart 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS